

Když jsem já šel tou Putimskou branou

Jan Nedvěď

1. Když jsem já šel tou Putimskou branou,
dívaly se dvě panenky za mnou
|: a volaly: študente, ty malý premiante! :|
2. Proč, panenky, proč na mě voláte,
pročpak vy mě študovat nedáte,
|: já vás nesmím milovat, já musím študýrovat. :|
3. Sedm let jsem v Písku študýroval,
ani jednu pannu nemiloval,
|: jenom jednu měl jsem rád, tu mi přebral kamarád. :|
4. Počkej, holka, však ty budeš plakat,
až já budu kázáníčko kázat,
|: kázáníčko, kázání, o věrném milování. :|
5. Počkej, holka, ty se budeš soužit,
až já budu tu mši svatou sloužit
|: v tom píseckým kostele, první bude za tebe. :|